

γίνεσθαι ἔστι δὲ οὐδὲν, ὡς πνεῦς λέγουσιν, ὡς ἐν αἰθέρι. ὡς δὲ ὄν ὑπάρχειν τὸ ἔξω
 τοῖς ὡσεύμασιν. ἔπι εἰ καὶ ὅτι μάλιστα, μή τε τὸ μὴ ὄν ἐνδὲ ἔρχεται γινέσθαι, μή τε
 ἀπολέσθαι τὸ μὴ ὄν, ὅμως τί κωλύει τὰ μὲν γινόμενα αὐτῆς ἔξω, τὰ δ' αἰθερα, ὡς
 καὶ Ἐμπεδοκλῆς λέγει, ἀπαντα γὰρ κινεῖν τὰ τὰ ὁμοιοτήτους, ὅτι ἐκ τε μὴ
 ὄντος ἀμύχανόν ἐστι γινέσθαι, τὸ τε ὄν ἐξ ὀλλυδαὶ ἀβλύουσον καὶ ἀφρηκτον. αἰεὶ γὰρ
 θήσεται ὅτι καὶ πῶς αἰέν. ἐρεῖ δὲ ὅμως, τί ὄντων τὰ μὲν, αἰεὶ εἶναι φησι, πῦρ
 καὶ ὕδωρ, καὶ γῆ καὶ αἴερα, τὰ δ' ἄλλα γίνεσθαι τε, καὶ γερνέσθαι ἐκ τούτων.
 οὐδεμία γὰρ ἐτέρω, ὡς οἴεται, γένεσις ἐστὶν τοῖς οὕτοι, ἀλλὰ μόνον μίξις τε, διαφα-
 λαξίς τε μισθῶν ἐστὶ φύσις δὲ ὅτι τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν. τίω δὲ γένε-
 σιν ὡρεσιόσων τοῖς αἰθερα, καὶ τίω ὅτι γίνεσθαι λέγει ὅτι τοῦτο γὰρ ἀδύνατον.
 ὡς τε τὸ πῶς γὰρ ἀφῆσει, καὶ ἔπειξις ἴετο, παντὶ τε καὶ ποδὲν ἔλθον, ἀλλὰ μισθ-
 μῶν τε καὶ συμπυθεμῶν πυρεῖς, καὶ τῆς μετὰ πυρεῖς, γίνεσθαι τὰ πολλὰ,
 διαφλοπιμῶν τε καὶ διαφρινομῶν φθειρέσθαι. πλὴν καὶ ἔξω τῆς μὲν μίξις
 πολλὰ τε καὶ τῆς διαφρίσει τῆς δὲ φύσει τέλει ἀνεῦ τῆς αἰτίων, ἢ ἐν ἢ ἐκ καὶ ἀ-
 πειρα ἐνδὺς εἶη ταῦτα, ἐξ ὧν συμπυθεμῶν γίνεσθαι, διαφρινομῶν δὲ φθει-
 ρεσθαι. ὡς καὶ τὴν Ἀναξαγόρα φασὶ πνεῦς λέγειν, ἐξ αἰεὶ ὄντων καὶ ἀπειρων, τὰ
 γινόμενα γίνεσθαι. καὶ οὕτως, οὐκ αἰεὶ εἶναι αἰθερα πάντα, ἀλλὰ καὶ γινόμενα ἅπια
 καὶ γινόμενα τ' ἐξ ὄντων, καὶ φθειρέσθαι εἰς οὐσίας πῖνας ἄλλας. ἔπι οὐδὲν κω-
 λυεῖ μίαν πῖνα οὐσίαν τὸ πᾶν μορφῶν, ὡς καὶ ὁ Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ Ἀναξι-
 μῆς λέγουσιν ὁ μὲν, ὕδωρ ἔξω φάσκειν τὸ πᾶν ὄν, ὁ Ἀναξίμῆς, αἴερα, καὶ
 ὅσοι ἄλλοι οὕτως ἔξω τὸ πᾶν ἐν ἡζιῶχεσι. τῶτο ἢ δὴ γήμασι τε καὶ πλῆθεσι, καὶ
 ἐλιγότητι, καὶ τὸ μακρὸν ἢ πυκνὸν γίνεσθαι, πολλὰ καὶ ἀπειρα ὄντα τε καὶ γινόμε-
 να ἀπεργάζεται τὸ ὄλον. φησὶ δὲ καὶ ὁ Δημόκριτος τὸ ὕδωρ τε καὶ τὸν αἴερα,
 ἔχεισιν τε τῆς πολλῶν, τῶτο ὄν, ρυθμῶ διαφέρειν. τί δὴ κωλύει καὶ οὕτως τὰ
 πολλὰ γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, ἐξ ὄντος αἰεὶ ἐς ὄν μεταβάλλοντι τῶς εἰρη-
 μῶν διαφορῶς τῶ ἐνός, καὶ οὐδὲν, οὔτε πλέονος, οὔτε ἐλάττωτος γινόμενου
 τῶ ὄλου, ἔπι τί κωλύει ποτὲ μὲν ἐξ ἄλλων τὰ σώματα γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυ-
 σθαι πάλιν, εἰ δὲ καὶ ταῦτά τις συγχωρεῖν, καὶ εἶη τί καὶ ἀγόνητον, εἰ πᾶλλον
 ἀπειρα δέικνυται. ἀπειρα γὰρ εἶναι φησιν, εἰ ἐστὶ μὲν, μὴ γερνέσθαι. πέρατα γὰρ
 ἔξω, τίω τῆς γένεσως ἀρχὴν τε καὶ τελευτή. καὶ τοῖς τί κωλύει, ἀγόνητον ὄν, ἔ-
 χειν πέρας ἐκ τῆς εἰρημῶν, εἰ γὰρ ἐχέσθαι, ἀρχὴν ἔχειν ἀξί τῶν τῶ ὄν γίνε-
 σθαι, εἰ γινόμενα. τί δὴ κωλύει, καὶ εἰ μὴ ἐχέσθαι, ἔχειν ἀρχὴν, οὐ μὲν τοῖς γὰρ ἐξ
 ὧς γερνέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐτέρα, καὶ ἔξω περαινόντα πρὸς ἀμῆλα αἰεὶ ὄντα. ἔπι τί
 κωλύει τὸ μὲν ὄλον, ἀγόνητον ὄν, ἀπειρα ἔξω, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ γινόμενα πεπε-
 ραῖσθαι, ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τελευτή γένεσως; ἔπι καὶ ὡς ὁ Παρμενίδης φησὶ, τί
 κωλύει καὶ τὸ πᾶν εἶναι ἔξω, καὶ ἀγόνητον ὅμως πεπεραῖσθαι, καὶ ἔξω Παντόθεν
 ἐγκύκλου σφαίρας ἐναλίγκιον ὄγκω, Μέσσοθεν ἰσοπαλὲς πᾶντι. τὸ γὰρ οὔτε πᾶ-
 μείζον, οὔτε πᾶ βραχύτερον ἔξω μέχρι ὄν ἐστὶ τῆς ἀρχῆς. ἔχον δὲ μέσον καὶ ἔρατα,
 πέρας ἔχει ἀγόνητον ὄν, ἐπει εἰ καὶ, ὡς αὐτὸς λέγει, ἐν ὅτι, καὶ τοῦτο σῶμα ἔχει